Paso Español

Bestyrelsen anno 2012

SICAB 2011

Kapsuner og bid

Ny prisliste

PRE statistik

Maj 2012

Medlemsblad for Dansk P.R.E. Avlsforening
13. årgang

Indhold

3	Formandens klumme	13	Kongen Legrionario
4	Den nye bestyrelse	15	Revideret prisliste
7	SICAB 2011	17	PRE statistik
11	Brug af kapsun og bidløse trenser	20	Priser i foreningen

Redaktion:
Charlotte Eichel Larsen

Mail: redaktion@pre-horse.dk

Materiale kan sendes på CD.
Husk frankeret kuvert, hvis du ønsker materialet retur.

Forsidefoto: Grajito SJ og Dolca ejet af Stutteri Sant Jordi

Tryk:
IT-Tryk ApS
Rentemestervej 56 B
2400 København NN.

Oplag: 200 stk.

Næste Deadline: 15. september 2012

BESTYRELSEN

Formand:
Charlotte Eichel Larsen
pre-forening@mail.dk
Solhøjvej 42, Torslunde
2640 Hedehusene
Tlf.: 21 48 52 11

Næstformand:
Maybritt Rønn
falconiana3@hotmail.com
Glavendrupvej 22
5450 Otterup
Tlf.: 53 31 66 99

Sekretær:
Anne Birgitte Krogh
annebirgitte@pre-horse.dk
Kallerupvej 12
2640 Hedehusene
Tlf.: 40 47 84 81

Kasserer:
Irmelin Fasterholdt
irmelin@fasterholdt.dk
Halen 4, Ørting
8300 Odder
Tlf.: 51 88 35 00

Medlem:
Mette Andersen
mette@pre-horse.dk
Langgade 65
5620 Glamsbjerg
Tlf.: 22 40 12 30

Medlem:
Nanja Søbakke Kreutz
nanja@pre-horse.dk
Teglværksvej 22
8723 Løsning
Tlf.: 21 32 25 33

Medlem:
Tania Simone Thorsø Madsen
tania@pre-horse.dk
Åesvej 33
8700 Horsens
Tlf.: 28 90 07 02

Medlem:
Lika Ottosen
lika.ottosen@pro.dk
Stenmøllen 66
2640 Hedehusene
Tlf.: 51 78 47 90

Medlem:
Gunvor Ejstrup
stuttericava@hotmail.com
Dybsøvejen 29
4750 Lundby
Tlf.: 22 13 08 43

Formandens klumme

2011 gik lige så stille over i 2012; et år hvor mange ønskede, at nu skulle tingene altså vende. Vi kan snart ikke spænde livremmen mere ind, og vi er kort sagt møgtrætte af at høre ordet "finanskrise". Nu må det stoppe, og det må også stoppe med stigning af priser på fødevarer, benzin – og den nye trussel – en stigning af bolig- og ejendomsskatter. Bliver det ved på den måde, ender det med, at hele den danske befolkning render skaldede rundt, for så er vi blevet plukket til det absolut sidste hår!

Der har dog allerede nu vist sig en lille tendens til, at folk tør tage pengepungen op af lommen for at købe hest. Og et hurtigt kig på hjemmesidens statistik viser da også, at siden med salgsheste er særdeles godt besøgt. Og det er interesserede fra hele Skandinavien. Så hold ud, kære avlere og heste ejere, vi kan kun håbe, at et solrigt og varmt forår får tøet diverse bankkonti op.

Vores ordinære generalforsamling i midten af marts trak en del medlemmer til, og der kom forskellige og interessante emner på bordet til debat. Blandt andet blev der også snakket om, hvad vi som bestyrelsesmedlemmer må og ikke må. Der står intet i vedtægterne om, at bestyrelsesmedlemmer ikke må importere heste og/eller sælge heste. Og der står heller ikke noget om, at vi ikke må sælge heste, som er krydsninger eller ikke-P.R.E. Vi – og andre naturligvis - skal bare sørge for, at hestene bliver solgt som det, de er og ikke udgive dem for noget andet. For en spansk hest, der ikke er indskrevet i stambogen for P.R.E., kan aldrig nogensinde sælges som en P.R.E. Og heller ikke selvom forældrene til den er stambogsførte og kårede P.R.E. heste. P.R.E. er en racebetegnelse for en hest, som er stambogsført og har et pas udstedt af hovedstambogen; LG PRE ANCCE. Alt andet går for at være en "Cruzado" eller en "Andalusier". Det er meget vigtigt at oplyse en potentiel køber om dette; især hvis det er en person, som ikke kender til racen i forvejen. Ellers kan man komme fælt i klemme.

Til generalforsamlingen blev der valgt tre nye bestyrelsesmedlemmer ind. Vi fortsætter som tidligere år med at præsentere hele den nye bestyrelse, hvor I også kan læse, hvilke ansvarsområder vi har. Det gør det mere overskueligt for jer at se, hvem af os I skal kontakte, hvis det drejer sig om noget specifikt.

Efter generalforsamlingen har der været et par henvendelser fra medlemmer, som bl.a. har klaget over priserne for stambogsydelser. Klageskrifterne blev taget med til bestyrelsesmødet den 22. april, og medlemmerne har på nuværende tidspunkt også fået svar. Derudover besluttede bestyrelsen at invitere til et tema/debatmøde om foreningens fremtid, og hvad medlemmerne ønsker sig af den. Det kommer til at foregå på Fyn i Vissenbjerghallen den 20. maj kl. 14.00. Invitation er sendt med ud sammen med bladet her.

Klageskrifterne gav anledning til, at bestyrelsen tog fat i prislisten over stambogsydelser og gennemgik den med kritiske øjne. Siden prislisten blev oprettet i slutningen af 2008, har priserne ikke ændret sig. Men det har priserne på porto til gengæld, så vi regnede det hele igennem i forhold til de papirgange, der er på hver enkelt ydelse. Resultatet giver et helt andet billede, end man umiddelbart kan få, når man ser priserne i forhold til grundgebyret til ANCCE. Og det er jo misvisende, når udgifterne ikke figurerer, og så ser det ud som om, foreningen tjener "fedt" på ydelserne. Men det gør foreningen rent faktisk ikke, og der skal tjenes nogle penge ind til at dække bl.a. domæne, kontorartikler, kuverter, porto, videreuddannelse af stambogsdelegerede, dækning af underskud på andre ydelser og ikke mindst kontingentet til ANCCE, som er på 480 Euro = 3.600 kr.

Det endte med, at tre af ydelserne blev revideret. Det drejer sig om avlerkode, ejerkode og bedækningsattester. Derudover er der oprettet en ny ydelse, som hedder kode 112 – Mangelfuldt pas. Den skal bruges i de tilfælde, hvor de røde hestepas mangler medicinsider. I kan se prislisten inkl. omkostninger inde i bladet.

Derudover kom der også et spændende forslag om, at foreningen lavede nogle statistikker over fødte føl pr. år, bestand i Danmark, antal kåringer osv. Vi har lavet en statistik over de ønskede emner og har også lavet statistik på, hvilke ydelser der søges om, og hvor mange. I kan se statistikken her i bladet. Har I flere ønsker om andre statistikker, så giv endelig foreningen besked.

Føllene har gjort deres indtog, og i skrivende stund er der født 12 PRE føl – 9 hingsteføl og 3 hoppeføl. Der skulle komme ca. 7 føl mere, så årgangen er slet ikke så fåtallig endda. Jeg glæder mig på avlernes vegne, hver gang der dukker et foto af et nyt PRE føl op på Facebook, og det skal blive spændende at følge dem alle fremover.

Årets "Tour de Basiskåring" nærmer sig, og der er p.t. 10 heste meldt til. Jeg og Gunvor Ejstrup er med rundt på turen, og jeg glæder mig rigtigt meget til at se jer alle og ikke mindst jeres heste. Vi må i gang med at ofre til vejrguderne, så vi kan få godt vejr undervejs. Det gør det hele lidt sjovere, når solen skinner!

Jeg ser frem til foråret og sommeren, og jeg glæder mig især til årets DAMOCHA, hvor vi alle skal mødes til en fantastisk weekend!

God sommer til jer alle.

Charlotte Eichel Larsen
Formand

Præsentation af bestyrelsen

Charlotte Eichel Larsen

Jeg er 44 år gammel, er gift og har ikke børn. Jeg har siddet på en hest, siden jeg var 8 år, og jeg tog den hårde tur med at blive hærdet af frække ponyer, hvorefter jeg gik over til stor hest.

I 1990 mødte jeg Susanne Bandier, som var flyttet hjem til Danmark fra Spanien. Udover sine to børn medbragte hun også PRE hingsten, Ural. Jeg faldt pladask for denne skønne hesterace, og vidste, at sådan en måtte jeg selv eje en dag.

Sammen med Susanne, hendes datter og andre få entusiaster, grundlagde vi foreningen i 1994. Udover et par sabbatår har jeg været med hele vejen, og det har været en fantastisk rejse.

I 2008 tog Maybritt Rønn og jeg til Sevilla på stambogskursus hos ANCCE. Det var en kæmpe lettelse, at vi nu selv kunne lave alt forarbejdet til de forskellige ydelser i stambogen. Derudover er der kommet flere ting til; så som ejerskabskort og farvegentests, som er meget populære.

Jeg brænder for stambogsarbejdet og ikke mindst DAMOCHA, som jeg mener, er det vigtigste redskab p.t. til at få bedømt vores avlsdyr.

I 2009 blev jeg valgt som formand for foreningen, og jeg sidder i den varme stol endnu. Jeg glæder mig til endnu et år, hvor jeg inderligt håber, at der vil komme gang i salget af heste igen, og ikke mindst at vi vil få et forrygende år på dyrskuerne og til DAMOCHA.

Maybritt Rønn

Jeg er 38 år og bor sammen med min mand og 2 børn på 14 og 16 år i Otterup på Nordfyn, hvor vi har vores eget sted med plads til at have hestene hjemme.

Vi har haft PRE heste i snart 10 år og har gennem tiden avlet en del føl. I øjeblikket har vi tre hingste: Ebano LXXI (udannet til MA–niveau i dressur), Ecuador F (unghest) og Falconero F, som er vores hingsteføl fra sidste år. Så har vi vores dejlige avlshoppe Falconiana og PRE hoppen, Niagara, som er tilredet, og hendes hoppeføl, Danesa. Derudover har vi også et par andre racer, som er mere konkurrencedygtige inden for springning, som vores datter dyrker.

Jeg er selv mest rytter og ikke den store avler, men lægger stor vægt på, at de dyr, som bliver brugt i avlen, giver tilpas store, velgående, funktionelle og racetypiske afkom. Jeg er stor fortaler for, at man stiller sin hest til morfologiske konkurrencer, - og gerne mere end én gang – da det er her, man får en reel bedømmelse af fejl og mangler, men så sandelig også af hestens gode kvaliteter. Det giver den enkelte avler et indblik i, hvilket avlsdyr man har, og hvad man skal matche med for at forbedre sine afkom.

Som ansvarsområde har jeg stambogsarbejdet for Jylland og Fyn. Derudover bruger jeg gerne min tid på promovering af racen, og deltager selv i skuer, stævner, shows m.m.

Anne Birgitte Krogh

Jeg er 28 år og folkeskolelærer. Jeg arbejder dog som tjener og receptionist på et hotel.

Jeg har redet og haft med heste at gøre, siden jeg var 9 år. Mine erfaringer med spanske heste er ikke så mange endnu, men dog nok til at være ret sikker på at kunne udnævne dem til verdens bedste heste.

Jeg startede med at ride på en spansk hest for ca. halvandet år siden, og da jeg så i sommer begyndte at lede efter egen hest, var det oplagt lige at slå et smut forbi foreningens hjemmeside og kigge lidt. Og heldigvis for det, for der fandt jeg den smukkeste unge hoppe med føl ved siden. Jeg var helt solgt! Og herfra gik det hurtigt. Lima og hendes smukke søn ankom til Hedehusene den 30. juli sidste år. Sønnen er nu sendt hjem igen, og jeg er i fuld gang med tilridningen.

Jeg var med til DAMOCHA med Lima; bare 5 uger efter at jeg havde fået hende hjem. Og til Store Hestedag i Roskilde blev jeg shanghajet at hjælpe på foreningens stand. Tilmeldingen til Roskilde Dyrskue er også sendt af sted, og nu er jeg valgt ind i foreningens bestyrelse, hvor jeg har fået posten som sekretær.

Mine planer med Lima er, at hun dels skal gå lidt stævner, dressur, spring eller distance – det må tiden og evnerne vise. Derudover vil jeg meget gerne deltage i diverse shows.

Jeg glæder mig til at bidrage med arbejde i foreningens bestyrelse og til at profilere vores fantastiske hesterace.

Irmelin Fasterholdt Nørmark

Jeg er 36 år og bor på en gård mellem Horsens og Odder sammen med min mand og vores 3 børn.

Vi avler og udstiller Shetlændere, som vi har 4 af. Jeg har førhen avlet Friesere, men har nu kun en ridehest tilbage. Derudover har vi en PRE hingst, Legionario XXVI, som vi venter føl efter om et par dage sammen med vores PRE hoppe Sky Amada. Vi avler fortrinsvis til eget forbrug, og vores avlsmål er store, langbenede PRE heste med stor gang, der kan gøre sig på dressurbanerne. Vi har været med i foreningen i 10 år, da vi startede ud med vores første hoppe i 2002.

Vi har igennem tiderne deltaget på mange skuer og ved mange kåringer med både PRE, Friesere og shetlændere med stor succes. Vi nyder at komme ud og vise hestene frem, både for andre avlere og udstillere inden for racerne, men også for dem, der ikke endnu ejer verdens bedste hesterace, P.R.E. Vi deltager på Horsens dyrskue og har tidligere deltaget i Herning og var sidste år med til DAMOCHA for første gang med vores hoppe.

Jeg er uddannet inden for heste og har arbejdet fuldtid med heste. Derudover er jeg uddannet jordbrugsteknolog med speciale i økonomi og føler mig derved klædt godt på til at bestride posten som kasserer, hvor jeg har siddet siden 2011 og igen i år har fået lov at blive.

Jeg arbejder nu i den økonomiske branche og derudover underviser og træner heste i min fritid. Drømmen er en stald kun med egne og opstaldede PRE heste, avl og træning af PRE heste, samt fremstilling til skuer, kåringer og DAMOCHA.

Gunvor Ejstrup Hadsbjerg

Jeg er 54 år og bor på Svinø sammen med min mand, min skøre hund og 7 heste. Heraf er de 4 af racen P.R.E., 1 hoppe, 2 hingste og en hingsteplag fra sidste år. De andre er henholdsvis en New Forrest vallak og to blandingsvallaker, som går som selskab for de to hingste.

Jeg har tidligere redet en del, men da en dårlig hofte satte en stopper for dette, og jeg naturligvis ikke kunne undvære heste, kastede jeg mig ud i avlsarbejde. Min første P.R.E. fik jeg i 2000, og der er gået nogle stykker gennem min stald i de forløbne år, og de har alle været til usigelig glæde.

Min første interesse er avl, men bedømmelse af heste er også et område, jeg finder meget spændende. Jeg mener, at det er vigtigt at have sine avlsmål for øje, og at det er vigtigt at få sine heste bedømt ved skuer og DAMOCHA, da det er vigtigt, og til stor hjælp, hele tiden at få bedømt sit avlsarbejde.

Jeg har tidligere været i bestyrelsen, men har holdt en pause på et par år, da vi lige skulle på plads på vores gård. Jeg blev valgt ind i bestyrelsen igen sidste år og er klar til en runde mere, hvor der venter masser af spændende opgaver med bl.a. at arbejde for at udbrede kendskabet til denne vidunderlig spanske hest.

Lika Ottosen

Jeg er en "hestetosset" pige på 52 år, bor sammen med Jan, ingen børn men to skønne Main Coon katte.

Jeg har beskæftiget mig med heste det meste af mit liv; heraf rigtigt mange år med Frederiksborg avlen, hvor jeg selv har avlet mine egne rideheste. Derudover tog jeg i starten af 1980'erne dommeruddannelsen og har fungeret både som dommer sekretær og dommer på Roskilde Dyrskue.

I 2004 måtte jeg så sige farvel til min sidste Frederiksborg hest, som var 3. generation hoppe af egen avl. Hun nåede ikke at få et føl. Så jeg måtte tænke over, hvilken hest jeg så, helst ville eje. I mange år havde jeg beundret de spanske heste i smug, og jeg endte med at købe en ung hoppe, Cariñosa, som er danskopdrættet. Hun blev tilredet, og vi har haft mange gode timer sammen, og hun har flere gange været med til show på Roskilde Dyrskue. Sidste år fik hun et hingsteføl, som skal være arvtager og dermed min næste PRE ridehest i rækken.

I 2009 blev jeg valgt ind i foreningens bestyrelse. Jeg tager mig bl.a. af Roskilde dyrskue, Store Hestedag, sørger for annoncer m.v. i forskellige medier, og så er jeg den "kreative" dekoratør til lidt af hvert. Jeg vil også meget gerne have gang i noget "show ridning", så sidder der nogen derude, som har lyst til at ride med i noget opvisning med spanske heste (på Sjælland), så kontakt mig gerne. Jeg kunne godt tænke mig, at der var nogle flere, som gerne vil være med på en "rytterliste", så der var flere muligheder, når vi bliver spurgt, om vi har nogle spanske heste, som kan lave noget opvisning.

Mette Andersen

Jeg er 33 år gammel og har min gård sammen med min kæreste og min mor. Stald Rohan repræsenterer 4 P.R.E. heste; 3 avlshopper og 1 hingst. Målet for avlen er at lave 2 føl om året fast. Første årgang kommer i år, og jeg glæder mig meget til at se resultatet af flere års venten.

Efter en del år med div. hesteracer fra DV til fuldblod må jeg sige, at jeg har fundet min hylde med den spanske hest. Her er hestehold for mig ukompliceret og altid en fornøjelse.

Jeg har nu siddet i bestyrelsen siden 2008. En post jeg finder både spændende og udfordrende. Jeg går mest op i arvelighed og fodring og holdbar ridning. Udover dette så brænder jeg for skuer og DAMOCHA. Skuerne er et fantastisk godt udstillingsvindue, hvor racen virkelig bliver set og lagt mærke til.

DAMOCHA er en af mine kæpheste, og jeg håber og beder til, at det en dag bliver en helt naturlig del af det at have PRE heste i avlen, at man også stiller sine heste hvert år. 2011 var et helt fantastisk år for mig med gode resultater, og det er livsbekræftende at mødes med en masse entusiastiske PRE ejere. Jeg har et stort ønske om, at alle heste, der bruges i avlen, bliver fremvist som minimum hvert andet år, og at avlerne bruger de karakterer, hestene får, til at lave det bedste avlsarbejde. I min verden handler avl om at forbedre det materiale, man har.

Udover det står jeg for shoppen i PRE foreningen, sender bladet ud og er praktisk gris ved div. arrangementer.

Nanja Søbakke Kreutz

Jeg er 39 år og bosiddende med min familie – mand og barn - i Løsning, Jylland. Vi kom hjem fra Barcelona for lidt under et år siden, hvor vi har boet i mere end 2½ år med vores heste og hunde. Jeg har siden august 2011 arbejdet som jurist hos Vejle Kommune.

Jeg har haft P.R.E. heste siden 2001, hvor jeg købte min første P.R.E. hoppe. I 2004 købte jeg flere og begyndte at avle. Jeg har i dag 4 P.R.E. heste, 2 avlshopper og 2 rideheste.

Jeg arbejder primært med frihedsdressur, hvor jeg anvender de klassiske dressurøvelser. Der er flere informationer om dette på min hjemmeside: www.yeguada-lagineta.com.

Derudover arrangerer jeg kurser inden for alternativ behandling af bl.a. heste, hvor jeg inviterer inspirerende og talentfulde personer til at holde kurser i Danmark. Jeg arbejder også på et bogprojekt. I kan læse mere om dette på Facebook under Soul2heart.

I foreningsmæssig sammenhæng kom jeg i Dansk P.R.E. Avlsforenings bestyrelse i 2006, hvor jeg sad, indtil jeg tog til Barcelona i 2008. Det var en spændende tid, hvor mange kræfter gik med at få foreningen godkendt af ANCCE. Jeg glæder mig til igen at kunne bidrage med initiativ og energi i forhold til foreningens arbejde.

Tania Simone T. Madsen

Jeg er 25 år og er opvokset i Horsens området.

Jeg blev i marts 2007 uddannet Dyrepasser med speciale i heste på Hansenberg Teknisk Skole i Kolding. Som en del af min uddannelse arbejdede jeg på Vilhelmsborg Nationale Hestesportscenter i ca. 3 år.

Efter endt uddannelse tilbragte jeg 1 år i Australien. Under mit ophold har jeg arbejdet med meget forskelligt, bl.a. på en farm, hvor vi brugte hestene som et vigtigt redskab, når der skulle tjekkes folde og inddrives kvæg og får. Og med poloheste, hvor den dagligt stod på konditionstræning i terrænet og træningskampe. Jeg arbejdede også i en kort periode i en stald med galopheste. Jeg har i det år lært utrolig meget og fået endnu mere lyst til arbejdet med heste.

Tilbage i Danmark arbejde jeg som pædagogmedhjælper i en vuggestue, og det var gennem en forældre, jeg fik kendskab til racen, og der gik ikke længe, før jeg var den stolte ejer af en PRE, Caruso XVI.

Jeg ser med spænding frem til at indgå i bestyrelsen og samarbejdet med de øvrige bestyrelsesmedlemmer. Jeg forventer derigennem at få erfaring og indsigt i dels bestyrelsesarbejdet samt øge min viden om racen.

SICAB 2011

Af Charlotte Eichel Larsen

Er man PRE fan, skal man unde sig selv at tage til SICAB mindst én gang i sit liv. De afsluttende mesterskaber for PRE heste bliver afholdt i det store kongrescenter i Sevilla, og det varer næsten en hel uge. Her er heste af topkvalitet, og så er der selvfølgelig alt, hvad hjertet kan begære af rideudstyr, tøj, vogne, foder og meget, meget mere.

Det var anden gang, at jeg skulle af sted til SICAB, og jeg fulgtes med Gunvor Ejstrup, som skulle ned og se det for første gang. Jeg glædede mig til at se det igen og ikke mindst at møde de mange gode venner, som man får undervejs på sådan en tur. Vi tog af sted om onsdagen og landede i Sevilla om aftenen. Vi tjekkede ind på vores hotel, som kun lå en kort bustur fra kongrescentret. Værelset var glimrende, og vi blev anbefalet en restaurant i nærheden af hotellet. Da vi ankom til restauranten, så det farligt fint ud, og vi var lige ved at fortryde, for det kunne godt ligne et sted, hvor alt var rasende dyrt. Men vi gik ind i den skønne restaurant og blev mødt af en lun og engelsktalende tjener, som straks fik placeret os ved et bord. Da han hørte, at vi var der for at opleve SICAB – og i øvrigt selv havde PRE heste, blev han helt rørstrømsk! Han havde selv en PRE hingst, som han dog ikke fik redet så meget selv pga. arbejde.

Vi fik fyldt vores slunkne maver med skøn mad, og det var til rimelige penge, må man sige. Vi slentrede tilbage til hotellet og så var det lige på hovedet i seng!

Dagen efter blev vi hentet af min gode veninde, Debora, som bor i Sevilla. Det var den helt store gensynsglæde, og så skulle der selvfølgelig også lige udveksles sladder! Debora er amerikaner, og har boet i Spanien siden 1972. Hun arbejder som tolk, så hun er altid interesseret i at høre nyheder fra de forskellige lande, og hvad der i det hele taget rør sig. Vi havde jo lige haft valg, så det skulle hun lige have en opdatering på; især fordi Spanien afholdt valg kort efter SICAB.

Det er ANCCE, der afholder SICAB, og medlemmer og bestyrelsen fra andre lande bliver altid varmt modtaget. Jeg og Maybritt Rønn, som ville ankomme en dag senere, skulle også lige ha' et møde med stambogen om nogle forskellige punkter. Det er altid rart at kunne få løst nogle ting "face to face" frem for, at det foregår over mail eller telefonen.

Jeg havde virkelig glædet mig til at vise Gunvor rundt i kongrescentret, og hun var da også lige så begejstret, som da jeg var der første gang. Det er fantastisk at gå ind i hallen, hvor alle hopperne står, og det var det ene skønne eksemplar efter det andet, som stod på rad og række i boksene. Bagefter gik vi så ud for at se hingstene, som står i rejsebokse mellem hallerne. Der blev sukket meget den dag! Det var vidunderlige hingste, som var med i år, og det var tankevækkende, at der ikke var så mange specialfarver dette år, end der har været de foregående år. Skimlerne dominerede igen, og lige efter kom de brune og så de sorte. Der var også et par røde heste, som var af rigtig god kvalitet, og vi så fire 2 års hopper i farven cremello, som var meget racetypiske.

I hallen med standene for alle stutterierne fandt vi også stambogen, ANCCE og Den Internationale Stand. Her kunne man mødes over et glas et-eller-andet og få lidt at spise. Drikkevarerne var sponsoreret af Mexico, så da vi på et tidspunkt havde sat os i sofaen for at hvile fødderne, blev vi fanget af en gruppe mexicanere i originalt outfit og med instrumenter! Så var vi godt klar over, at nu skulle der truttes igennem, og vi kunne ikke nå at rejse os og gå. Så vi måtte blive siddende og finde os i at få blæst trommehinderne tværs gennem hovedet og leve med en kimen for ørerne resten af dagen! At høre traditionel Mexicansk musik er helt fint for mig – bare ikke i flere timer!

Vi fik set lidt morfologiske konkurrencer, lidt dressur og Alta Escuela. Det var rart at se nogle ryttere, som virkeligt kunne ride, og der var især en ung mand, som var i så fin balance og samhørighed med sin hest, at han fortjente en medalje! Vi klappede også som gale, da han var færdig med at ride sit program.

Torsdagen bød også på et par møder, hvor vi var indbudt til at deltage. Det første møde var i konkurrenceafdelingen, og jeg

Hoppestalden, som fylder en hel hal. Læg mærke til gulvtæppet!

Det er ikke manden, der er lille. Hoppen var enorm!

havde et par punkter med fra bestyrelsen, som jeg gav til den daværende leder, Javier Buendia. På mødet, hvor Gunvor, Debora og jeg var de eneste kvinder, blev der talt om alvorlige emner, så som korrupte dommere, stædige lokalforeninger som ikke kunne se idéen i at slå deres konkurrencer sammen med andre lokalforeninger, og sidst men ikke mindst – en delegeret fra Columbia, som bønfaldt om hjælp fra ANCCE til at få ekskluderet narkobaronerne i deres forening. ANCCEs formand, Javier Conde, sad og lyttede eftertænksomt og svarede helt enkelt på deres forespørgsler. Og mht. narkobaronerne, så måtte Columbia selv tage hånd om problemet (narkobaronerne har penge til at købe dyre heste af høj kvalitet – og vinder dermed også de morfologiske konkurrencer i landet den ene gang efter den anden).

Lige efter det møde skulle jeg til stambogsmøde, og det var skønt at møde de delegerede fra de andre lande. Det var bl.a. Mary McBride fra England, Gunilla Astren og Jane Fredin fra Sverige, Giulia Ravelli fra Italien og Alain Mahieu fra Belgien. På mødet blev der talt om nogle få emner, og dernæst blev der vist en præsentation af udviklingen af ydelser i stambogen siden 2007, hvor ANCCE overtog administrationen. Det var ret interessant at se, at der er nogle lande, som er gode "købe-lande". Dvs. de avler ikke så mange PRE heste selv, men foretrækker at købe dem. Heriblandt fandt man lande som Tyskland og endda Sverige. Det undrede os lidt, for umiddelbart er det vores indtryk, at svenskerne har fuld gang i avlen selv. Men det var jo fakta ud fra de ydelser, der er kørt igennem stambogen, og når der er gået et par år mere, har billedet højst sandsynligt ændret sig.

Der blev også vist, at det nu kun er et fåtal af lande, der fortsat administrerer ydelser for deres eget land. Der er en del lande, som har opgivet og har givet det tilbage til ANCCE. For landet Costa Rica var det en anden historie. De fik på puklen, for de har været sløsede med arbejdet, har ikke kørt ydelser igennem og stod nu med føl, der skulle indskrives langt over deadline. Ja føl er nok så meget sagt. Nogle af dem var født i 2006!

Efter møderne kunne vi få en god snak med de andre stambogsdelegerede, og det var skønt at udveksle nyt og høre, hvordan det stod til hos dem. Finanskrisen var naturligvis det store samtaleemne, og det var ens for alle: Der blev ikke solgt nogen heste.

Så gik vi en rundtur i hallerne med standene, hvor der var rideudstyr og tøj i lange baner. Vi ville lige lure det lidt af for at se, hvem der havde det bedste til en rimelig pris. Skulle vi købe noget, ville vi gøre det en af de sidste dage, vi var der. Så er de også til at handle med.

Ved lukketid gik vi ud for at finde lidt aftensmad, og så blev der ellers snakket indtryk, inden vi tørnede ind for natten.

Om fredagen fik vi selskab af Maybritt Rønn og Birgitte Brandt Larsen. Birgitte og Gunvor tog hinanden under armene og fik sig en kold sodavand og en snak med Debora, mens Maybritt og jeg havde møde med stambogen. Da det var overstået, var det i strakt galop ind til ridebanen, hvor de ældre hingste var i gang med rideprøven. Bagefter granskede vi programmet, for der var mange ting, vi gerne ville se. Vi var alle rørende enige om, at vi ville se cobra med 3 og 5 hopper til de morfologiske konkurrencer om søndagen, og det skulle blive helt fantastisk!

Klassen med cobra med 3 hopper var godt besat med 17 deltagere. Det var den ene smukke ensartede cobra efter den anden. Vi fulgte ivrigt med og havde hver vores favoritter. Der var en cobra med 3 brune hopper, hvor mønstreren var i topklasse og fremviste hopperne meget professionelt. Han indkasserede da også et stort bifald og førte klassen meget længe. Så kom der en anden cobra med brune hopper, og det gik ikke så godt! Mønstreren går med de tre hopper på lige linie op ad midterlinien i skridt. Så skal de trave på volte, og så bliver de ledt ned ad midterlinien i en frisk trav. Da mønstreren får dem ind på en volte, går det lidt for stærkt i traven. Så den yderste hest slår over i galop – og så mente den, at det var speederen helt i bund! Hoppen lagde ørerne tilbage for at mindske vindmodstanden, og så blev der ellers sat gang i de lange ben for fuld skrald. Hopperne praktisk taget flåede mønstreren op i luften, og han havde ikke en chance. Han blev nødt til at slippe hopperne, som fortsatte på en halv cirkel og nærmest løb lige ind i de andre opstillede hopper på langsiden. Så var den mønstring tabt på gulvet, men sådan kan det gå, når det er levende væsener, man har med at gøre.

Bagefter kom der cobra med 5 hopper. Her var der kun 2 deltagere, men sikke hopper! Den ene cobra bestod af brune hopper, og en af hopperne havde folet under SICAB. Det var et hingsteføl, og han befandt sig helt fantastisk i rampelyset og lavede show hele vejen igennem. Det er fantastisk at se 5 hopper på rad og række blive mønstret nærmest perfekt, og den brune cobra vandt da også klassen. Se videoen på sicab.tv under søndag/Domingo – så kan I også se hingsteføllet på slap line!

Vi så også mønstringskonkurrencen og selvfølgelig hesteshowet om aftenen. I år var temaet Argentina, og det er meget, meget dygtige ryttere! Der var flere gode indslag, og de var stort set alle forskellige. Noget, som jeg har læst og hørt, at gallashowet til hingstekåringen i Herning kunne trænge til. Argentina havde også en stand i hallen med stutterierne og ANCCE, og her var der udskænkning af traditionelle drikkevarer. Men det bedste var det argentinske oksekød! Hele morgenen stod de og grillede store oksefileter, og til frokost blev de skåret ud i store tern og serveret på en lille grill, hvor man bare kunne gå til den bevæbnet med en træpind. Fik jeg fortalt, at det smagte fantastisk?!

To indslag i udstillernes showkonkurrence.

Under hele SICAB var vejret pragtfuldt! Blå himmel, sol og op til 21 grader om dagen. Derfor virkede det ret bizart at stå der i morgensolen med blade på træerne og blomster – og så spillede de julemusik i indkøbscentret! Når vi havde været inde og se nogle konkurrencer, fik vi tiltusket os noget koldt at drikke i den Internationale Stand og så gik vi ud i solen og nød det. Her defilerer der konstant heste forbi i den ene eller den anden udgave. Det var skønt at se en pragtfuld hoppe under rytter. Den skulle ind og gå rideprøven. Og så var der et lidt spøjst indslag – en enspændervogn med kæmpestore hjul; og hesten gik passage for vognen. Det må ha' været hårdt for hesten!

Om søndagen er der også den store finale. Her præsenteres alle vinderne af samtlige konkurrencer. Prøv at forestille jer en ridebane, der måler 30 x 80 meter fuldstændigt pakket med PRE heste – hingste og hopper mellem hinanden – UDEN uro og bøvl! Prøv lige det herhjemme! Champion hingst blev meget fortjent Sevillano XLI – en stor og betydelig hingst; kridhvid og med meget langt hår! Hingsten blev solgt umiddelbart efter til Sydamerika for en anseelig sum! Champion hoppe blev Lirona RAM, som var gudesmuk og meget racetypisk. I det store og hele var vi fire danskere meget enige med dommerne i bedømmelserne, og vinderne havde i den grad fortjent det.

Det er ikke sidste gang, at jeg tager til SICAB, for man ser noget nyt hver gang. Dog kunne jeg godt tænke mig, at jeg næste gang også kom på en sightseeing i Sevilla, som er en meget smuk og gammel by med en masse spændende historie.

SICAB foregår altid i den næstsidste uge af november, og du kan med fordel – også økonomisk - allerede nu booke fly og hotel.

Det var nogle skønne dag i selskab med PRE heste og hestefolk, hvor vi bl.a. sad og snakkede med Maria Fernanda Escalera de la Escalera (har vundet mange konkurrencer med sine brune heste) og ikke mindst "kongen", Miguel Angel de Cardenas Osuna, der ved dette SICAB blev udnævnt til æresmedlem. Tak til Gunvor, Maybritt og Birgitte for godt selskab.

På næste side kan du se flere fotos fra SICAB 2011. Fotos er taget af: Gunvor Ejstrup, Maybritt Rønn og Charlotte Eichel Larsen.

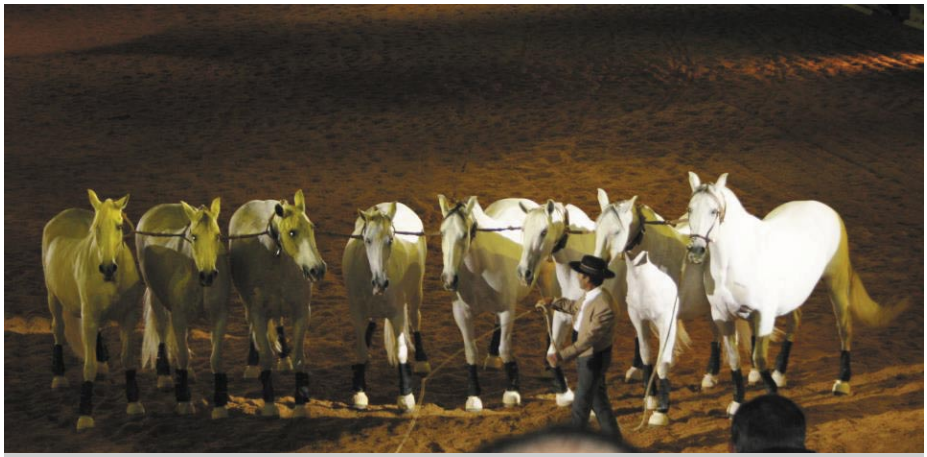

I det store hesteshow indgik en cobra med 8 hopper. Det var fantastisk at se, hvordan han med lethed styrede dem rundt.

TV: Sevillano XLI - Champion hingst SICAB 2011. TH: Champion hoppe SICAB 2011 - Lirona RAM kærester lidt med Sevillano XLI.

Politihestene som stod vagt udenfor kongrescentret var selvfølgelig også PRE.

Tre vaquera ryttere - meget smukke heste!

Den Internationale stand med mexicansk musik!

Usædvanlig plettet skimmel fra Cardenas Osuna.

Den piafferende hingst i lange liner.

Meget spøjst med blomster på træerne, varme, sol, blå himmel - og julemusik!

En ren Cartujano hingst blev trukket ind i hallen med avlerstande.

Brug af kapsun og bidløse trenser

Af Lika Ottosen

1. del af en serie om bid og kapsuner.

Gennem min efterhånden mange år med ridning; og måske specielt ridning af unge heste og heste med forskellige adfærdsproblemer, har jeg fået kendskab til flere former for udstyr. Nogle af disse erfaringer vil jeg nu hermed dele med jer.

Jeg starter langt tilbage – engang i 1970'erne købte jeg min første hest. En lille Frederiksborg hoppe med 25% araber blod. Hun fik tilnavnet "amok løberen" blandt heste vennerne, omkring mig. Jeg red med et helt almindeligt muffebid, og det gik faktisk helt fint. Men da jeg så købte min første Western saddel (i forbindelse med et udsalg, hvor en hesteudstyrs butik i København havde købt en container western sadler fra Mexico), synes jeg det så "sejt" ud med en hackamore , så det måtte jeg jo så prøve. Havde jeg vidst dengang, hvad jeg ved her mange år senere, havde jeg nok fået hjælp af nogen, der havde prøvet dette udstyr sammen.

Nå, men det gik hverken værre eller bedre, end at vi endte med at drøne gennem en tjørnebusk og afsted i ustoppelig fart og med en hest, der efterfølgende blødte ud af begge næsebor, efter at jeg forgæves havde forsøgt at få det nye udstyr til at virke. Heldigvis har jeg lært en masse siden, og de senere år har det været en stor interesse for mig at afprøve forskellige former for bidløse trenser og kapsuner.

Når det handler om træning med spanske heste, er man næsten nødt til at sætte sig ind i brugen af kapsun. I Spanien bruger man ofte kapsun til fremvisning af heste. Denne type kapsun har kun en ring på midten. Man har godt styr på hesten, og under træning med denne form får hesten ret hurtigt stor respekt for kapsunen. Og man skal være ret varsom med at tage for hårdt. Hesten bliver meget overrasket, når man rykker første gang - men med træning, er det et fantastisk redskab. Jeg vil anbefale, at man søger hjælp hos en, som har prøvet at mønstre i denne form for kapsun, inden man selv forsøger sig. Kapsunen består af et næsebånd, som er lavet af metal, hvor der på midten sidder en ring. Nogle modeller er forsynet med en polstring, andre kun med et tyndt lag læder omkrig. På indersiden kan der også være takker i jernkanten ind mod hestens næseryg. Det siger sig selv, at dette ikke er særlig rart for hesten (polstring eller ej). Den gør ondt, når man trækker i den.

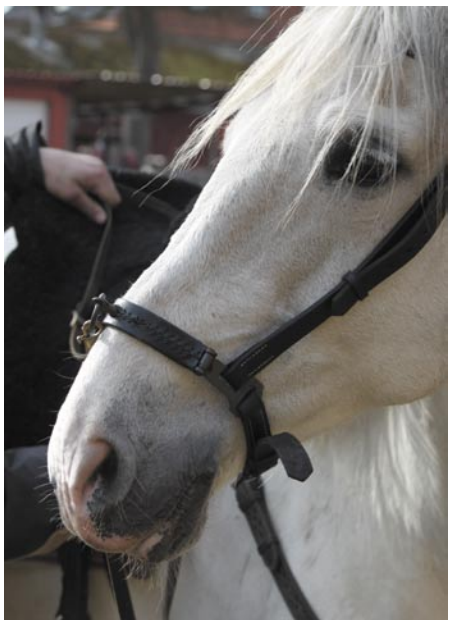

Kapsun med kun én ring.

Her til lands er vi ikke så vant til, at man bruger kapsuner til fremvisning af hingste. Der har flere steder været stillet spørgsmål til, om denne form for mønstring er lige så "sikker", som hvis hesten har bid i munden. Hertil vil jeg sige – det er mindst lige så sikkert; måske endda mere.

Når vi så taler om de andre former for kapsuner, man ser i ride verdenen, så er der flere typer, som kan bruges til at ride med; enten alene eller sammen med forskellige bid former. På billeder har jeg prøvet at vise et par af disse typer. Jeg har selv i mange år brugt den kapsun type, som indeholder en "motorcykelkæde" beklædt med læder på næsestykket. Jeg har brugt det til tilridning sammen med et bid; typisk et almindeligt trensebid eller et "sødmalmsbid" med indlagte kopper, som hestene ofte er glade for at "sutte" på. Når man starter op med at gøre en hest styrbar, er det en stor fordel at kunne vælge, om man skal tage direkte i bid eller dreje næsen med ridekapsunen. Hesten har en tendens til at lære funktionen af biddet hurtigere på denne måde. Man kan også vælge at starte med at ride med kapsunen alene og så tilføje bid senere. Men selv synes jeg bedst om at have kontakt med begge dele, man skal dog være lidt vant til at ride med to tøjler for at hjælpe hesten optimalt til forståelse.

Øverst kapsun med 3 ringe. Underst kombineret med trensebid.

Trensebid med parerstænger. Dette er et "gammelt" bid, som har vundet indpas igen.

Trensebid i kombination med ridekapsun.

Kandar, bridonbid øverst og stang nederst.

De senere år er der kommet meget gang i brugen af blidere typer af kapsuner til ridebrug. Og de har læder eller med gummi indlæg. De tager knapt så hårdt fat på næsen, men er ikke så egnede til heste, som går hårdt på. De vil typisk komme til at gå bag lod med næseryggen, eller rive tøjlerne ud af hånden på rytteren, fordi de ikke respektere denne model nok. Hvis man vælger at ride bidløst, skal man være klar over, at den følsomhed, man kan opnå med et bid, er svær at opnå på samme måde med en bidløs trense eller med kapsun alene.

Der kan derimod være mange grunde til at vælge at ride uden bid. Nogle heste, fungerer rigtig godt på en bidløs trense. Der kan være mange årsager til, at man prøver denne form. Selv fik jeg lyst til at prøve efter at have set en meget dygtig rytter ride; først med en bidløs og bagefter helt uden bid overhovedet. Hesten gik rigtig flot og i en pæn samlet trav med fuldstændig ro! Jeg købte herefter en spansk bidløs trense, som hun anbefalede. Jeg prøvede den herefter på min egen hest og fandt ret hurtigt ud af, at det ikke var så let! Til gengæld fik jeg senere brugt den til en rideskolehest, som på det nærmeste var på vej til slagteren efter at have bidt både ridelærer og et par rideskoleelever. Hesten nægtede at få bid i munden. Jeg lånte min dyrt indkøbte trense til rideskolehesten, som herefter gik med bidløs trense flere år efter, faktisk så længe rideskolen havde hende. Hun fik dog sit eget bidløse hovedtøj med tiden, så jeg fik mit eget tilbage.

Hun gik både på bane og tur ud uden bid. Og selv små børn kunne styre denne store oldenborghoppe. Så styrbar ja på bidløs trense, høj dressur på bidløs trense, nej! Men jeg har set det muligt. Så man kan da ride en pæn dressur uden bid. Om det nogensinde bliver tilladt at bruge bidløs trense til dressur konkurrence, er jeg dog noget tvivlende på. Alene det, at man ønsker, at hesten går til biddet kan måske være svært at omskrive.

Kongen Legionario

Af Dyrlæge Mette Jensen

Hjertet pumper afsted og mavne er fyldt med sommerfugle. Jeg sidder og ser en video af den smukkeste hvide hingst. Hans øjne er dybe som Marianergraven, og hans ydre er prangende. Han traver overlegent afsted ved siden af den lille spanske mand, som mønstrer ham.

Min mor og jeg var solgt med det samme, vi gjorde videoen klar, så min far bare skulle trykke "play" når han kom hjem. Min far var heldigvis enig i, at dette var drømmehesten, og vi ringede til Cristina Perregaard med det samme. Cristina blev helt stille i den anden ende af røret. Lego var solgt til anden side! Jeg tudede i dagevis - jeg var utrøstelig og kunne slet ikke forene mig med tanken om, at drømmen var så tæt på at gå i opfyldelse og så briste til allersidst! Et par dage efter ringede Cristina igen, hun havde afbrudt handlen med den oprindelige køber, og Lego skulle alligevel over til os. Jeg fløj fra helvede til himmelen med lynets hast!

Lego stod i Cristinas stald på Bregnerødgård nær Birkerød, da vi købte ham. Han stod sammen med 6 andre hingste og to hopper, og hans store karisma oplevede vi allerede første dag. Han stod i sin boks, da en af de yngre hingste kom trippende og stor-vrinskende ind i stalden, han kiggede den direkte ind i øjnene med stor ro og beslutsomhed. Den lignede fuldstændig en ballon, der blev piftet for den faldt helt ned på jorden og stoppede straks med vrinskeriet. Herefter blev Lego omdøbt til staldens Konge.

Dette blev starten på 7 skønne år, han er stadig den eneste hest, der kan give mig en klump i halsen, når jeg snakker om ham. Han er så mild, men samtidig så powerfull. Vi fik hurtigt et tæt bånd, han fulgte mig gennem ild og vand, vi kunne stå og nusse i boksen i timer, lege i ridehuset,

ride lange ture og træne dressur - altid var han oplagt og ydede sit yderste. Han var altid i godt humør, men havde også sin egen mening om tingene. Skulle jeg været væk i nogle dage, plejede min far at skridte lange ture på ham, og når jeg så kom tilbage, kunne han stå ude på folden med numsen til mig med et fornærmet blik i øjnene – "du kan ikke bare blive væk og så tro du kan komme ind i varmen lige med det samme igen".

I 2007 blev han alvorlig skadet i det ene forben efter et styrt på folden, jeg skridtede ham hver eneste dag i et halvt år, men det blev ikke bedre og en tung beslutning blev taget. Han kom tilbage til Spanien for at leve livet som avlshingst. Jeg besøgte ham hvert halve år dernede. Cristina havde skridtet ture på ham i bjergene, men hver gang de nåede til et lille vandløb, nægtede han at krydse det, og så måtte de samme vej tilbage. Da jeg kom ned, skridtede vi turen sammen. Mig på Lego, og Cristina på en anden hingst, hun havde ikke fortalt om vandløbet, og da vi nåede til det, skridtede han lige igennem det for lange tøjler. Hendes øjne var lige ved at hoppe ud af hovedet, og kæben hang nede på brystet. Det var en meget speciel oplevelse, der stadig varmer ved tanken. Lego nåede kun at være i bjergene nær Cuidad Real i halvandet år, så gjorde den økonomiske krise sit indtog, og Lego kom tilbage til Danmark; nærmere bestemt Odder, hvor han i den grad nyder sit otium.

Jeg tænker stadig dagligt på Lego. Jeg får en klump i halsen, men også en brændende varme i hjertet ved tanken om alle de dejlige oplevelser, vi har haft sammen. Han er virkelig en Konge i mine øjne! Heldigvis fører han stadig sine gener videre, og nu fylder en af hans sønner pladsen ud i mit "heste-liv", og sønnen af Kong Lego hedder selvfølgelig Duplo, men han er stadig kun Kronprins. Der er ingen ved siden af eller over Lego!

Kongen vender tilbage til Danmark

Af Irmelin Fasterholdt Nørmark

Klokken er 03.30 en sommernat. Telefonen ringer, og en dame i den anden ende af røret siger, at hun er hos mig om en halv time med min nye hest. Han har været under vejs en hel uge, så jeg kan heller ikke vente mere. Jeg tager tøj på stille og roligt uden at vække mand eller barn og går i stalden. Den er tom, for alle heste går ude på græs. Kun en boks er strøet op. Det er til min nye hest. Det er stadig totalt uforståeligt, at den prægtige hingst med verdens længste ben, som jeg havde set år tilbage, da jeg skulle have bedækket min hoppe, pludselig kunne være min og skulle bo i min stald. Da jeg hørte, at han var blevet skadet og skulle tilbage til Spanien, kom jeg til at spørge Mette om, hvad han kunne koste. "Du har ikke råd", sagde hun bare, og der blev ikke snakket mere om den sag. Men en dag ringer hun og siger, han skal sælges, og om jeg stadig er interesseret. Det var jeg bestemt, for jeg havde stadig min hoppe. Det viste sig, at transporten var meget dyr, da han skulle sygetransporteres, og jeg blev nødt til at takke nej. En time senere ringer Mette igen og siger, at Cristina vil betale noget af transporten for, at han kan komme op og få sit otium hos mig, og jeg siger ja efter mange overtalelsessamtaler med min mand. Tragisk nok mister jeg min hoppe torsdag aften, hvor Lego er rejst fra Spanien torsdag morgen pga. en meget hård foling to dage før, hvor føllet måtte skæres ud. Hun havde før fået føl med Lego og skulle bedækkes igen, når han kom "hjem".

Jeg ser lygterne dreje ind af markvejen. Og endelig holder han foran stalden. Chaufføren stiger ud og siger med det bredeste smil: "Sikke da en konge du skal have, han er godt nok flot". Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige, for jeg har ikke set ham i to år. Hun åbner den lille lastbil, og derinde i lyset står den flotteste funklende hvide hingst. Han lister ud af bilen, forsigtig som han altid er, stopper op og hilser højt og flot på alle heste i Ørting og omegn med et meget maskulint vrinsk. Ingen naboer er i tvivl om, at der er kommet en ny hest. Hestene på markerne hilser igen. Jeg trækker ham roligt ind i stalden og ind i boksen, hvor han starter med at æde sit foder og hø, som om han altid har boet i den boks. Turen har taget hårdt på ham, og han er meget tynd. Han har været i beauty salon inden afrejsen og er meget hvid, og man og hale er flot hvid og fyldig. Bilen kører, og jeg står der alene med mit nye vidunder. En sommernat, som jeg aldrig glemmer og havde meget svært ved at afbryde for at gå i seng.

Næste morgen skal han på fold, og jeg væbner mig med et langt tov og en pisk, for han er jo hingst. Vi kommer kun lige uden for stalden, inden han sætter i et ordentligt brøl for at fortælle, at han er på vej. Jeg hæver pisken let og hæver stemmen, hvorefter han springer tilbage meget forskrækket. Så var stilen ligesom lagt. Jeg har aldrig siden haft brug for en pisk eller brug for at hæve stemmen. Her kommer indbegrebet af en hestevisker virkelig til sin ret. Han kan styres med de mindste signaler og en sagte rømmen.

Vi går i skrivende stund og venter på føl efter ham og min nye hoppe. En hoppe, der har bevist sit værd i dressursporten i England. Med ønske om at lave en langbenet dressur model kan kombinationen ikke være bedre, når Lego har kunnet øvelser til Grand Prix, og stadig den dag i dag er klar på at vise sin passage på en skridttur. Han blev den 21. marts 20 år og er still going strong. Han kan pga. sin skade ikke gå på ridebanen, men kan skridte ture ud i naturen, hvilket han nyder i fulde drag.

Han var med på dyrskue i Horsens i 2011 med 23. point og ærespræmie til følge og skal med igen i år, bare fordi han elsker det.

Lego er en ener, og skal behandles som en ener. Han har ingen stjernenykker eller dårlige dage. Han er altid glad for at se en og elsker at kysse eller lægge hovedet på ens skulder og bare "være sammen".

Han er en hest, der kravler ind under huden på en og efterlader en lille del af sit hjerte. Han er og bliver KONGEN, og vil altid blive behandlet som en KONGE. I mit hjerte for evigt!

Nye priser for stambogsydelser

Prislisten for stambogsydelser er blevet revideret, og det har betydet oprettelse af en helt ny ydelseskode og en regulering på hhv. avlerkode, ejerkode og bedækningsattester. Som vi oplyste i oktober nummeret 2011, side 26, kan avlerne (heste ejere med avlerkoder) henvende sig til en af de to stambogsdelegerede og få en kode til Netstambogen (lgancce.com), så de kan logge sig ind på deres egen side og bl.a. printe deres egne bedækningsattester. For dem med ejerkoder findes der også en kode. Her kan I gå ind og tjekke, at alle jeres oplysninger er korrekte. Skal der ændres i adresse eller e-mail, så send en mail til de stambogsdelegerede, så det kan blive rettet. I kan ikke selv rette data.

I prislisten er der oplyst, hvad foreningens gebyr skal dække; herunder underskud på ydelser, videreuddannelse af stambogsdelegerede og kontingent til ANCCE. Priserne er udregnet ud fra f.eks. 1 ejerskabskort eller 1 pas (vægt på brevet).

YDELSESKODE	LG ANCCE GEBYR	DK TILLÆG	I ALT
103 Indskrivning af føl **OBS!** Gebyr på 100 kr. ved for sen indskrivning.	562,50	487,50 1 x alm. porto + kuvert + 2 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 217 kr. Rest: 270,50	1.050,00
112 NY! Udskiftning af ufuldstændigt pas	562,50	7,50 2 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 200 kr. Rest: -192,50	570,00
115 ID kontrol Udskiftning af grøn stamtavle til pas	562,50	487,50 1 x alm. porto + kuvert + 2 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 217 kr. Rest: 270,50	1.050,00
206 Basiskåring	525,00	1.475,00 Skal dække omk. til bil, kørsel, hotel, mad, kontorartikler.	2.000,00 **ALT INKL.**
231 Kopi af ejerskabskort, hvis det er blevet væk.	225,00	275,00 2 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 166 kr. Rest: 109 kr.	500,00
243 Farvegentest (hesten skal i forvejen have afgivet blod; kode 516)	375,00	225,00 1 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 91 kr. Rest: 134 kr.	600,00 (Tilbud med 2 for 1)
413 Ejerskabskort, hvis hesten står i ejerens navn i forvejen	225,00	175,00 2 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 166 kr. Rest: 9 kr.	400,00

Prisliste 2012 - fortsat

YDELSESKODE	LG ANCCE GEBYR	DK TILLÆG	I ALT
516 Blodprøve til DNA / afstamningskontrol	435,00	165,00 1 x alm. porto + kuvert + 1 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 100 kr. Rest: 65 kr.	600,00
607 Ændring af hestens navn	660,00	440,00 2 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 200 kr. Rest: 240 kr.	1.100,00
619 Ejerskifte	225,00	275,00 2 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 166 kr. Rest: 109 kr.	500,00
700C Avlerkode inkl. ejer-skifte af 1 hest	1.125,00 + 225,00 = 1.350,00	130,00 2 x rekommanderet post + alm. porto + kuvert = 166 kr. Rest: -36 kr.	1.480,00
700G Ejerkode **OBS!** Kan ikke bruges til heste i avl.	0,00	0,00 Ingen porto, hvis heste ejeren har en e-mail.	0,00
Bedækningsattester Hingsteholder printer selv. **OBS!** Gebyr på ubrugte attester!	0,00	0,00 Gebyr: 50 kr. ved ubrugte attester	0,00
Bedækningsattester Foreningen printer og sender attesterne.	0,00	50,00 1 x alm. porto + kuvert = 17 kr. Rest: 33 kr.	50,00

PRE statistik

På opfordring af nogle af vores medlemmer bringer vi her nogle statistikker over forskellige stambogsydelser og PRE bestanden. Statistikkerne løber fra 2008 til 2011, hvor vi via stambogen har mulighed for at trække mange af oplysningerne.

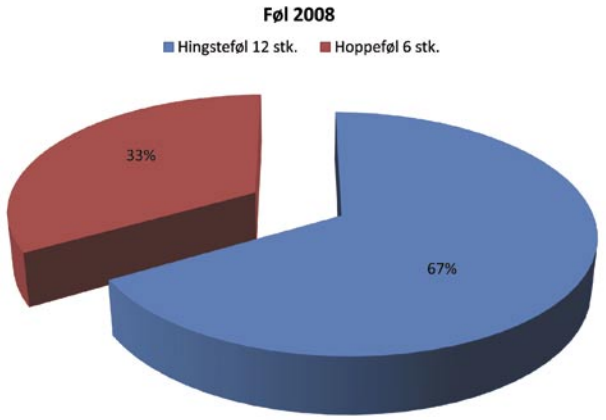

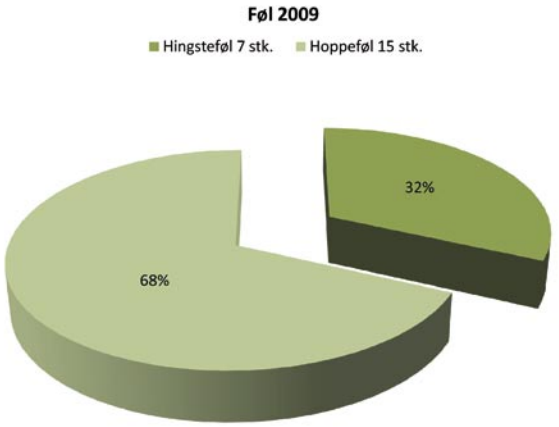

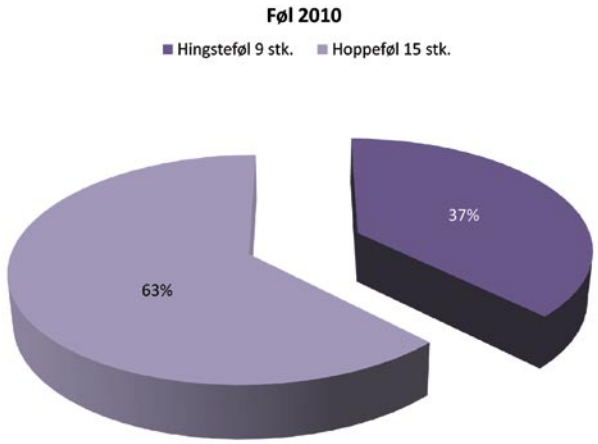

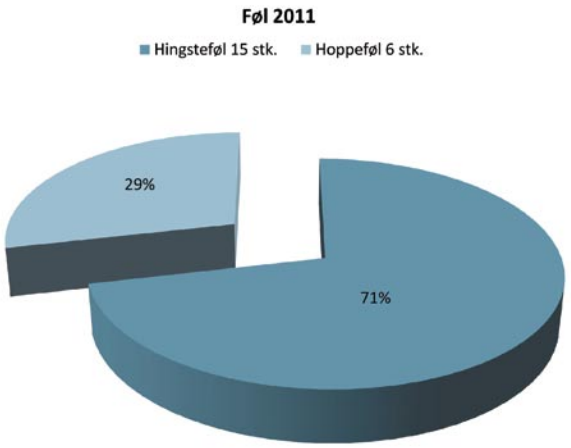

Den første statistik, I ser her, er over fødte PRE føl i Danmark fra 2008 til 2011. Fra 2008 til 2010 steg antallet af føl, mens der var en lille nedgang i 2011. Men alligevel er nedgangen ikke så stor, og man må definere det med, at tilgangen af PRE føl hvert år er stabil.

Derudover er det interessant at se, hvordan der bliver byttet rundt på årene med hhv. flest fødte hingsteføl og hoppeføl. I 2009 og 2010 var det store årgang med hoppeføl. I skrivende stund lader det til, at tendensen fortsætter med flest fødte hingsteføl i 2011 - og det bliver det også her i 2012.

Statistikken over fødte føl er meget interessant for især avlerne; dog kan den være en lille smule misvisende, da der i statistikken indgår få føl, som er importeret i mors liv.

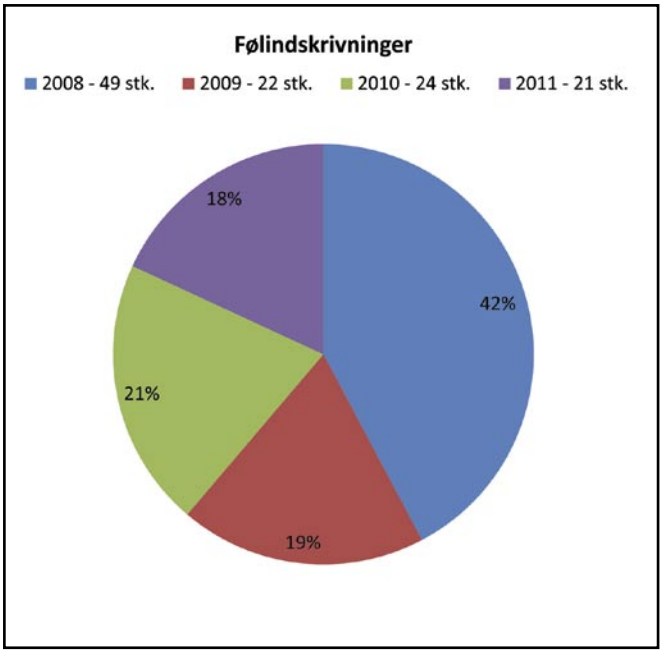

I 2008 var der et meget stort antal indskrivninger, og det var pga. de store bunker, foreningen havde liggende, efter ANCCE overtog stambogen fra militæret. Fra 2009 er billedet mere reelt set i forhold til fødte føl i samme årstal.

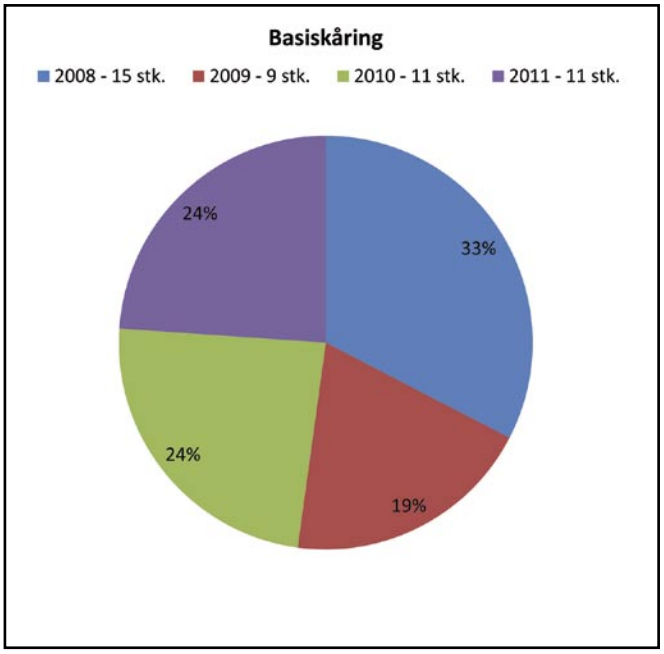

Der er efterhånden flere, der stiller deres 3 års heste til basiskåring, så skal man gå ud fra, at hestene i denne statistik er mellem 3 - 5 år, viser det sig, at det kun er ca. 50% af fødte, indskrevede PRE føl, der stilles til basiskåring. Årsagen er enten, at hestene er solgt til et andet land, eller at det er hingste, der er blevet kastreret.

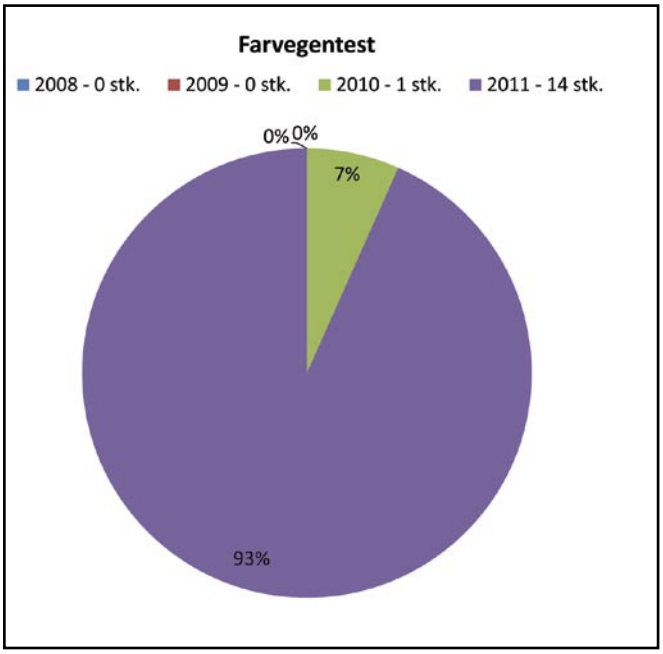

Farvegentesten blev først tilbudt i 2010, så det er en lille statistik, vi kan vise nu. Det var helt klart i 2011, at farvegentesten blev populær, for mange skimlede heste kan gemme nogle interessante farvegener. Tallene her viser, hvor mange tests, der er betalt for. For at få antal heste, skal der ganges med 2, da der er tilbud på testen - 2 for 1.

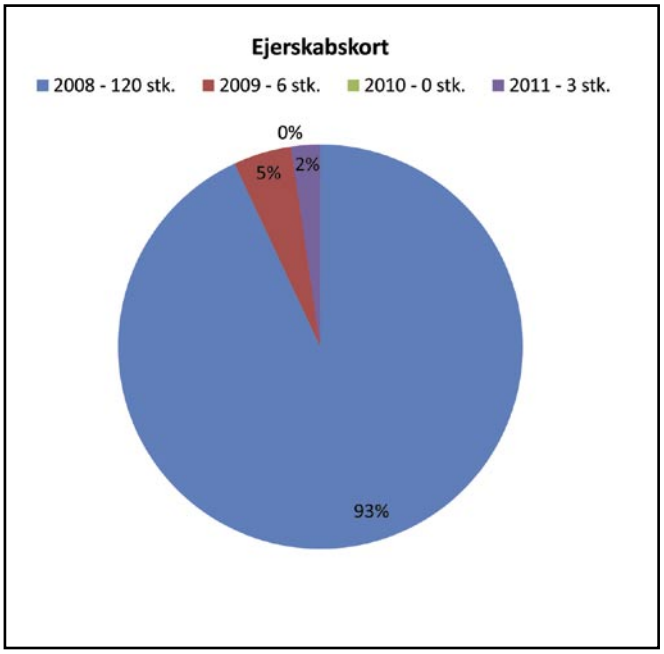

Dette er en kode 413 - hvor heste ejeren har bestilt et ejerskabskort, og hvor hesten allerede står i ejerens navn. Meget naturligt var der et højt antal i 2008, hvor vi kom i gang med stambogen selv, og hvor kortet var meget billigt. Herefter er der kun få bestillinger.

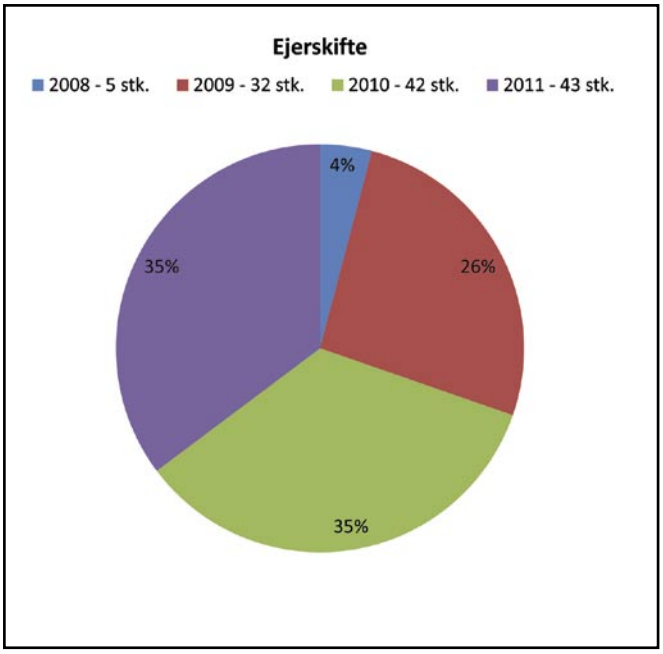

Ifølge lovgivningen skal man sørge for at ejerskifte sin hest senest 30 dage efter købet. Det er dog ikke alle, der får gjort det inden for tidsfristen. Alligevel viser statistikken her, at antallet af ejerskifte er stigende, og det viser også, at der er blevet solgt nogle heste.

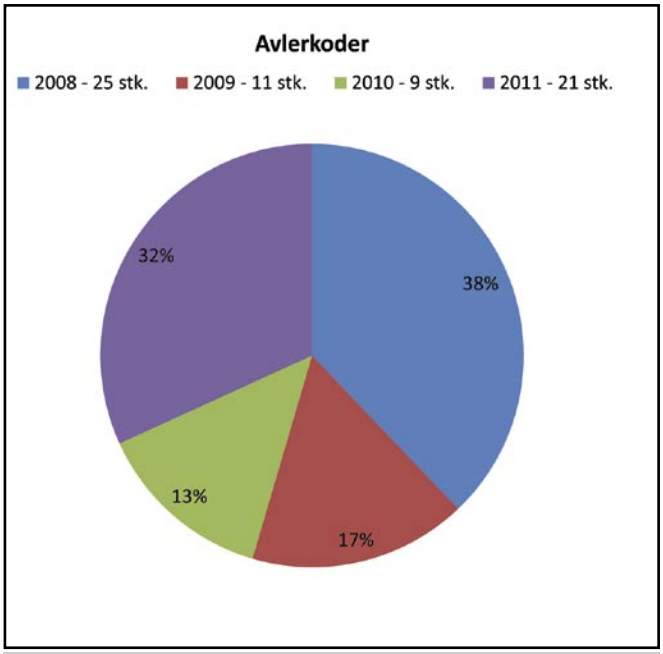

Statistikken over avlerkoder viser tendensen til, at heste ejerne også ønsker at bruge deres heste til avl. De fleste heste ejere i Danmark er ryttere, og disse ryttere ønsker ofte en "kopi" af deres hingst eller hoppe som deres næste ridedyr.

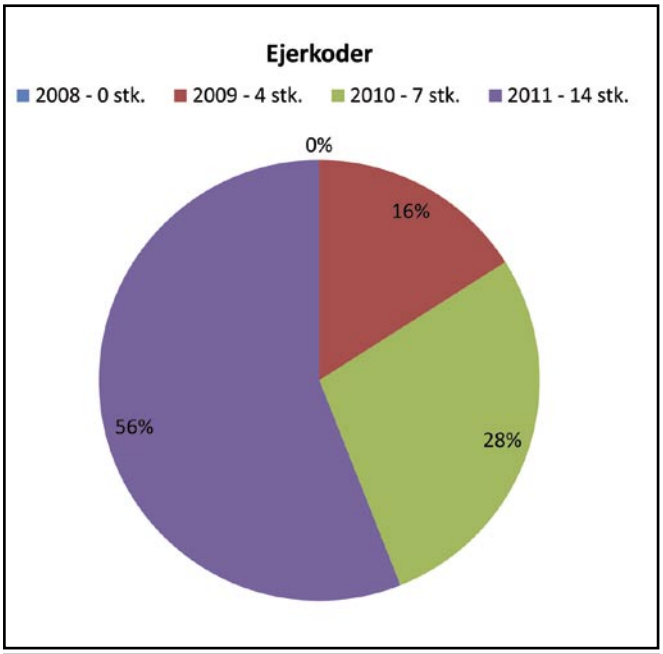

Ejerkoderne bliver primært oprettet til de heste ejere, som ejer en vallak. Og der er da også en del af hingstene, som bliver kastreret med tiden.

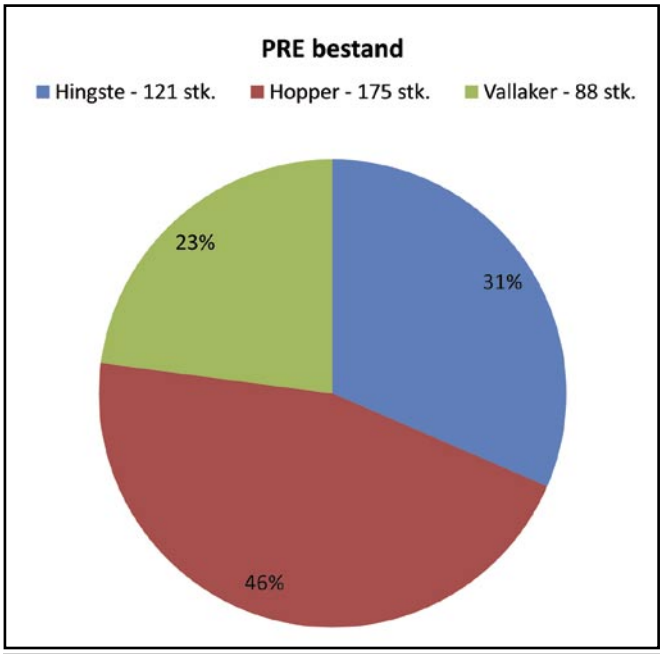

Statistikken her viser, at der er flest hopper i bestanden. Mange af dem er importeret, og især i sidste del af 2011 og i starten af 2012 kom der en del hopper til landet. I statistikken er der ikke medtaget føl født i år, da ikke alle føl er kommet til verden endnu.

Priser i foreningen 2012

KODE	YDELSE	PRIS
103	Indskrivning af føl pr. stk.	1.050 kr.
112	Mangelfuldt pas (manglende medicinsider)	570 kr.
115	Kopi af pas inkl. ID kontrol med DNA	1.050 kr.
206	Basiskåring 1. og 2. forsøg (+ udgift til dyrlægen m.v.)	800 kr.
220	Viderekåring 1. og 2. forsøg (+ udgift til dommerne m.v.)	800 kr.
231	Kopi af ejerskabskort	500 kr.
243	Farvegentest (hesten skal have givet blod tidligere - kode 516)	800 kr.
309	Eksport certifikat	400 kr.
401	Kopi af pas (hvis det er beskadiget)	670 kr.
413	Ejerskabskort (hvis hesten allerede står i dit navn i stambogen)	400 kr.
504	Genotype (blodprøve)	800 kr.
516	Blodanalyse (DNA)	800 kr.
528	Forældre verifikation (blodprøve)	800 kr.
607	Ændring af hestens navn	1.100 kr.
619	Ejerskifte via ejerskabskort eller ejerskabskort, hvis hesten ikke står i dit navn	500 kr.
700C	Avlerkode inkl. ejerskifte af 1 hest	1.480 kr.
700G	Ejerkode (hvis du ikke vil avle, eller har en vallak - kan kun bruges til et ejerskifte)	0 kr.
	Bedækningsattest - hvis du printer dem selv	0 kr.
	Bedækningsattest - hvis foreningen skal printe dem - pr. stk.	50 kr.
	A-medlemskab - ejer af en eller flere PRE heste	650 kr.
	B-medlem - støtte/passiv medlem	300 kr.

ANNONCEPRISER I PASO ESPAÑOL		
	FARVER	SORT/HVID
1/1 side (21 x 29,7 cm)	1.200 kr.	960 kr.
1/2 side (21 x 14,8 cm/29,7 x 14,8 cm)	600 kr.	480 kr.
1/4 side (10,5 x 14,8 cm)	300 kr.	240 kr.
1/8 side (7,5 x 10,5 cm)	150 kr.	120 kr.

ANNONCEPRISER HJEMMESIDEN	
Salgshest pr. stk. (kan stå der max. 1 år)	200 kr.
Hingstekatalog pr. hest pr. år. inkl. præsentation på hjemmesiden	600 kr.
Annonce for stutteri i hingstekatalog A4 i farver pr. år	400 kr.
Hingstepræsentation på hjemmesiden	200 kr.
Køb & Salg - 1 ting pr. annonce	50 kr.